

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetében a Görög Köztársaság a C 3/10. számú állami támogatásról és az Organismos Ellinikon Georgikon Asfaliseon (Görög Mezőgazdasági Biztosító Szervezet) (ELGA) által a 2008. és a 2009. évben folyósított kártalanítási támogatásokról szóló, 2011. december 7-i bizottsági határozat (az értesítés a C(2011) 7260. számú dokumentummal történt) megsemmisítését kéri.

Első megsemmisítési jogalapjában a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen értelmezte és tévesen alkalmazta az ELGA jogállásáról szóló 1790/1988. törvénnyel⁽¹⁾ együtt értelmezett EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését és EUMSZ 108. cikkét, továbbá tévesen értékelte a tényállást, mivel a 2009-ben folyósított valamennyi kifizetés (415 019 452 euró) a 2007-ben és 2008-ban előállt kedvezőtlen időjárási feltételek következtében a növénytermesztést és az állattenyésztést ért azon kár tényleges megtérítését szolgálta, amelyet az ELGA-nak mint *sui generis* társadalombiztosítási szervnek kellett a mezőgazdasági termelésre vonatkozó kötelező biztosítási rendszer keretében helyreállítania.

Második megsemmisítési jogalapjában a felperes a tényállás értékelésével kapcsolatos hibára és a lényeges eljárási szabályok megsértésére hivatkozik, amennyiben a Bizottság — a tényeket helytelenül értékelve, valamint téves és/vagy hiányos indokolást nyújtva — arra következtetésre jutott, hogy a 2009-ben folyósított kifizetések jogellenes állami támogatásnak minősülnek, mivel azokat nem indokolják az ELGA kötelező biztosítási rendszerének természetébe és általános szabályai, továbbá gazdasági előnyt biztosítanak a kedvezményezetteknek, valamint a verseny torzításával és a tagállamok közötti kereskedelem érintésével fenyegetnek.

Harmadik megsemmisítési jogalapjában a felperes az EUMSZ 107. cikk és az EUMSZ 108. cikk téves értelmezésére és téves alkalmazására, valamint a lényeges eljárási szabályok megsértésére hivatkozik, amennyiben a Bizottság jogellenesen — mindenestre pedig hiányos indokolással — a jogellenes támogatásként visszatérítendő pénzüsszegekbe belefoglalta azt a 186 011 000,60 eurót is, amely a kötelező biztosítási rendszer keretében maguk a gazdálkodók által 2008-ban és 2009-ben az ELGA-nak fizetett kötelező biztosítási járulékoknak felel meg, és amely nem jogellenes állami támogatásnak, hanem magán forrásnak minősült, vagyis ezt az összeget le kellett volna vonni a visszatérítendő végleges összegből.

Negyedik megsemmisítési jogalapjában a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen értelmezte és tévesen alkalmazta az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontját, továbbá tévesen gyakorolta az állami támogatások területén őt megillető mérlegelési jogkört, mivel a 2009. évi kifizetéseket mindenképp a közös piaccal összeegyeztethetőnek kellett tekinteni az egész görög gazdaságot érintő gazdasági zavar nyilvánvaló súlyossága folytán, az Európai Unió elsődleges jogába tartozó valamely rendelkezés hatályba lépése pedig nem függhet a Bizottság olyan közleményének hatályba lépésétől, mint az Ideiglenes Közösségi Keretrendszer.

Ötödik megsemmisítési jogalapjában a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozattal a Bizottság mindenképp megsértette az EUMSZ 39. cikket, az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontját és az EUMSZ 296. cikket, továbbá az egyenlő bánásmód, az arányosság, a bizalomvédelem és a gazdasági szabadság alapelveit, valamint a versenyszabályokat az igazolhatatlan és indokolatlan kivétel folytán, valamint azért, hogy elmulasztotta közvetlenül 2008. december 17-étől kezdve alkalmazni az Ideiglenes Közösségi Keretrendszert az elsődleges mezőgazdasági termeléssel foglalkozó vállalkozásokra, amely keretrendszer pedig minden más vállalkozás vonatkozásában és a közösségi gazdaság minden más ágazatában hatályos.

Hatodik megsemmisítési jogalapjában a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban tévesen értékelte és számította ki a visszatérítendő összegeket, amennyiben elmulasztotta levonni az EUMSZ 107. cikknek és az EUMSZ 108. cikknek a mezőgazdasági termelőágazatban nyújtott csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1860/2004 rendelet⁽²⁾ és 1535/2007 rendelet⁽³⁾ szerinti *de minimis* támogatást.

Hetedik megsemmisítési jogalapjában a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen értelmezte és tévesen alkalmazta az agrár- és erdészeti ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló 2007–2013-as közösségi iránymutatásokat és tévesen gyakorolta a mérlegelési jogkört, ezzel együtt pedig hiányos és ellentmondásos indokolást nyújtott annak megállapítása során, hogy a növénytermesztésben medvék által okozott károk megtérítése érdekében 2008-ban 100 %-os intenzitással nyújtott kártalanítás csak 80 %-os mérték mellett volt összeegyeztethető a közös piaccal.

⁽¹⁾ A Görög Mezőgazdasági Biztosító Szervezet felépítéséről és működéséről szóló, valamint egyéb rendelkezéseket tartalmazó 1790/1988. sz. törvény (FEK A 134/20.6.1988).

⁽²⁾ A mezőgazdasági és halászati ágazatban az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2004. október 6-i 1860/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 325., 4. o.).

⁽³⁾ Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termelőágazatban nyújtott csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2007. december 20-i 1535/2007/EK bizottsági rendelet (HL L 337., 35. o.).

2012. február 10-én benyújtott kereset — PLANET kontra Európai Bizottság

(T-59/12. sz. ügy)

(2012/C 118/45)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: PLANET AE Anonymi Etaireia parochis Symvouleftikon Ypiresion (Athén, Görögország) (képviselő: V. Chrisianos ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- mondja ki, hogy a „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)” projekt alapján a felperesnek fizetendő utolsó, 20 665,17 EUR összegű részlet Bizottság általi kifizetésének az elhalasztása a szerződéses kötelezettségei megsértésének minősül, és a Laboranova projekt negyedik referencia-időszaka (a továbbiakban: P4) során a felperes részéről felmerült költségek tekintetében kötelezze a Bizottságot 20 665,17 EUR 2011. október 12-től kezdődően kamatokkal növelt összegének a felperes számára történő megfizetésére;
- mondja ki, hogy a felperes nem köteles a Bizottságnak visszafizetni a Laboranova projekt P4 időszakra vonatkozó 39 657,30 EUR összegű előleget;
- kötelezze a Bizottságot 30 000 EUR összegnek a felperes részére történő megfizetésére azon kár megtérítéseként, amelyet a szakmai titoktartás Bizottság általi megsértése a szakmai hírnevének okozott, 2011. október 6-tól kezdődően a jelen ügyben történő határozathozatal időpontjáig kiegyenlítő kamatokkal, és az ezen eljárásban történő ítélethozatal időpontjától az összeg teljes megfizetéséig késedelmi kamatokkal növelve, és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben a felperes két kérelmet terjeszt elő.

Az első a Bizottságnak a „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)” projekt teljesítésére irányuló, 35 262. sz. szerződés alapján fennálló felelősségének a megállapítására irányuló, az EUMSZ 272. cikke szerinti kérelem. A felperes konkrétan azt állítja, hogy bár ő teljeskörűen és megfelelően teljesítette a szerződéses kötelezettségeit, a Bizottság jogosulatlanul, valamint a fent említett szerződés kikötései és a jóhiszeműség elve ellenére megtagadta a felperes költségeinek a megfizetését a P4 időszakra, és felfüggesztette azon összegek kifizetését, amelyek a felperesnek jártak volna. Következésképpen a felperes azt állítja, hogy a Bizottság köteles 20 665,17 EUR — a szerződés II. mellékletének II. 28(7) kikötése értelmében — 2011. október 12-től kezdődően kamatokkal növelt összegének a felperes számára történő megfizetésére, továbbá a Bizottság nem jogosult arra, hogy a P4 időszakra vonatkozó, 39 657,30 EUR összegű előleg visszafizetését követelje a Planettől.

A második kérelem a Bizottságnak az EUMSZ 340. cikkének második bekezdése szerinti szerződésen kívüli felelősségének a megállapítására irányul. A felperes konkrétan azt állítja, hogy a Bizottság — azáltal, hogy a projektkoordinátorral közölte, hogy a felperessel szemben pénzügyi ellenőrzést folytatnak — nyilvánvalóan megsértette a szakmai titok védelmére vonatkozó

szabályokat, és következképpen megsértette a felperes szakmai hírnevét. Ennélfogva a felperes követeli az általa elszendvedett nem vagyoni kár kamatokkal (kiegyenlítő kamat a jogellenes közlés időpontjától a jelen ügyben történő határozathozatalig, és a megítélt kártérítés teljes megfizetéséig) növelt összegének a megtérítését, kifejezetten fenntartva azon jogot, hogy a Bizottság magtartása által esetlegesen okozott vagyoni kárának megtérítését kérje.

A Közzolgálati Törvényszék F-44/05. sz., Strack kontra Bizottság ügyben 2011. december 7-én hozott ítélete ellen Guido Strack által 2012. február 16-án benyújtott fellebbezés

(T-65/12. P. sz. ügy)

(2012/C 118/46)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Guido Strack (Köln, Németország) (képviselő: H. Tettenborn)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

Kérelmek

A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljesen helyezze hatályon kívül az Európai Unió Közzolgálati Törvényszékének (második tanács) F-44/05. RENV. sz. ügyben 2011. december 7-én hozott végzését;
- a fellebbező által az F-44/05. RENV eljárásban 2011. február 21-én benyújtott perirat A.4. részének 1. pontjában előadott, és ugyanezen perirat 78–85. pontjában megindokolt kérelmének megfelelően kötelezze az alperest arra, hogy az eljárás elhúzódása miatt, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EEJE) 6. cikke alapján fizessen a fellebbezőnek 2 500 euró kártérítést;
- a Bizottságot kötelezze a jelen jogorvoslati eljárásban felmerült összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező négy jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a törvényes bíróhoz való jog, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikke (1) bekezdésének, az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke (2) bekezdésének és az Európai Bíróság alapokmánya I. melléklete 4. cikke 4. §-ának megsértése

Erre vonatkozóan a fellebbező azt kifogásolja, hogy az ügyet először a Közzolgálati Törvényszék másik tanácsára volt kiosztva, majd később azt szükséges jogalap nélkül utalták másik tanács elé.